

Turun liikennepodin kausi 2, jakso 6

Äänitteen kesto: 31 min

Litterointimerkinnät

sa-	sana jää kesken
(sana)	epävarmasti kuultu jakso puheessa tai epävarmasti tunnistettu puhuja
(-)	sana, josta ei ole saatu selvää
(--)	useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
[ääni]	litteroijan kommentti tai muu kuin puheen ääni
, . ? :-	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauko puheessa

Jalmari Salaterä: Talven kylmä kalma saapuu tänne Turkuunkin joka vuosi, minkä myötä väki jää monesti köllöttelemään kodin lämpöön. Miten väkeä saadaan liikkumaan kaupungilla myös talvella? Miksi talvikatukokeiluun ryhdyttiin? Entä miten pyöräilyagentti liittyy Turun talveen? Tämä on Turun liikennepodi.

[liikenteen ääniä, musiikkia]

Tervetuloa seuraamaan Turun liikennepodia, joka on tällä kaudella osa EU-rahoitteisia CANEMURE- ja SCALE-UP-hankkeita. Minä olen kaupunkiliikkumiseen erikoistunut toimittaja Jalmari Salaterä, ja vieraanani on tänään projektikoordinaattori Eetu Sonck Turun kaupungilta, tervetuloa.

Eetu Sonck: Kiitos paljon.

Jalmari Salaterä: Tuolla oli melkoinen myräkkä: kun lähdin paikalle, olin jäädä melkeen auton alle, kun kuskia ei tieliikennelainsäädäntö niin paljon näyttänyt pyryssä kiinnostavan. Ja sieltä sitten junalla ja bussilla tänne Turkuun perinteisesti. Millä kulkuneuvolla sä saavuit tänään tänne paikalle?

Eetu Sonck: Okei. Itse pääsin aika pienillä kommervenkeillä, ku pistin jalkaa toisen eteen ja apostolinkyydillä kävelin tosta sen kilometrin matkan, nii ei käyny kuinkaan, eikä vielä ollu edes lumipyry alkanu siinä vaiheessa, nii hyvät oli olosuhteet.

Jalmari Salaterä: Liikuskä yleensä jalan vai millä kaikilla kulkupeleillä sä liikut täällä?

Eetu Sonck: Jalan ja polkupyörällä 90 prosenttia varmaan matkoistani, et se on sitte... Muut mennään bussil tai autol, jos tarvii johonki kauemmas päästä.

Jalmari Salaterä: Sä olet Turun kaupungilla projektikoordinaattori. Mitä kaikkea sun työkalupakista löytyy, eli mitä kaikkee sä täällä kaupungilla sitten teet?

Eetu Sonck: Mun toimenkuvaan kuuluu lähinnä erilaisten kaupunkiliikkumiseen liittyvien kokeilujen toteuttaminen täällä Turun kaupungissa. Sellasii ovat esimerkiksi noi sunki just mainitsemat talvikatukokeilu ja, vaikka linja-autoasemalle, liikkumisen palvelujen monipuolistaminen, tai sitte ihan jopa logistiikkaan liittyvät asiat, niinku vaikkapa sähköset minipakut, jotka on nyt käytössä tuolla taiteen talolla. Tavallaan tähän erilaisia tällasia kokeiluja siitä, että miten erilaiset elementit vaikuttaa käyttäytymiseen, ja miten ne otetaan vastaan, ja mihin ehkä kannattais sit tulevaisuudessa panostaa enemmän ja mihin ehkä vähemmän.

Jalmari Salaterä: Moniin suomalaiskaupunkeihin sopii monesti se kuvailu, että se on ihan kiva kesäkaupunki, mutta talvi onki sitte pitkä ja pimeä. Ilmastonmuutoksen myötä olin itsekin toki vielä tossa syys-lokakuussa t-paita päällä ulkona. Sillä hetkellä se tuntu tietysti mukavalta, kun lämmin tuuli tuli sieltä hiuskuontaloon, mutta sitten kun pohti näitä syitä tän ilmiön takana, nii tilanne on toki eri. Liikennepodissa on jo aiemmin tällä kaudella keskusteltu oleskelusta ja kesäkaduista, mut miks olis sitte tärkeä saada täällä meidän leveysasteilla myös tämmöstä talvista oleilua lisättyä?

Eetu Sonck: No, tähän on tietysti moniakin syitä. Siit voi aloittaa vaikka, että ihan terveystietokulmista se ei oo hyväksi kellekään jäädä käkkimään puoleksi vuodeksi sisätiloihin. Eli se on ihan todistettavasti terveellistä pysyä aktiivisena ja liikkua myös ulkona, myös talvikaudella. Mutta sit jos mennään vähän tälle niinkun kaupunkispesifiin syihin, niin sitten ensimmäisenä tulee mieleen tää, että kaupunkien ja kaupunkikeskustojen viihtyisyys ja elinvoima perustuu tosi paljon siihen, että siellä on ihmisiä. Ilman ihmisiä ei ole oikeestaan kaupunkeja ollenkaan. Ja (samalla ne), jos ei niil oo mitään sellasia paikkoja, mihin ketään kiinnostais oikeestaan mennä, niin siinä, että ne kivat kesäkaupungit vois olla myös kivoja talvikaupunkeja, niin edellyttää sen, että ne on kohteita ympäri vuoden, ja ihmiset haluu mennä käymään.

Jalmari Salaterä: Aiemmin täs Liikennepodissa on tullu selväks, et Turussa liikutaan poikkeuksellisen paljon kävellen. Ja tälle numerouskovaaisena tyyppinä mä katsoin Traficomin henkilöliikennetutkimuksen lukuja, niin kävelyn kulkutapaosuus itse asiassa kasvaa Turun kaupunkiseudulla talvella, mutta pyöräilyn määrä vähenee, ja autoilu pysyy aika lailla samana vuodenajasta riippumatta. Matkamääriä jos katsoo, nii talvella ne sitten taas vähenee, eli ihmiset mieluummin sitte oleskelee sisällä lämpimässä. Millasii mielteitä tää ilmiö herättää sinussa? Onks tää trendi samanlainen muissa kaupungeissa, et jos mietin vaik Oulua, nii siellähän pyöräillään talvella enemmän kuin Turussa kesällä?

Eetu Sonck: Sehän on ihan totta, et kaikkialla tää kulkutapajakauman muutos ei oo ihan samanlaista, että niinku sanoit, nii Oulussa pyöräillään edelleen talvellakin, reilusti, merkittäviä määriä, siinä missä Turussa se merkittävästi vähenee suorastaan marginaaliseksi liikkumismuodoksi. Erohan siinä on ennen kaikkea

tottumuksessa ja asenteissa mun nähdäkseni. Eli semmonen mental-puoli on se, mitä täs pitää pitkällä jänteel alkaa muuttamaan, eli kehittää ajattelua enemmän siihen suuntaan, että kyllä, talvella on ihan mahdollista pyöräillä, ja että kyllä, se ei ole hengenvaarallista tai pelkästään extreme-urheilijoille tai muille viirupäille tarkoitettua toimintaa, vaan ihan arkiliikkuville.

Tietysti, jotta tällaseen mindset-muutokseen päästäis, se edellyttää muutamia asioita. Eli se edellyttää semmosia positiivisia kokemuksia siitä talvipyöräilystä. Ja jotta ne positiiviset kokemukset talvipyöräilystä vois tulla, pitää uskaltaa lähteä liikenteeseen. Jotta uskalletas lähteä liikenteeseen, esimerkiksi tieto talvikunnossapidon tilanteesta on tosi hyödyllistä. Eli että se potentiaalinen pyöräilijä tietäis, että missä on esimerkiksi tehostetun talvikunnossapidon pyöräilyreitit, onko ne aurattu siltä päivältä vai ei. Tällaiset ajankohtaiset kunnossapitotiedot kannustas ihmisiä liikenteeseen. Sit sen lisäksi ihan niinku ylipäättään semmonen, sen talvipyöräilyn helpottaminen ja tavallaan tasapuolistaminen sen suhteen, että siinä missä autoihin pistetään talvella talvirenkaat, nii pyöriinki pistettäis talvirenkaat sitten talvella. Ja ne sitten vastaa niihin olosuhteiden vaatimuksiin ihan niinku muillaki kulkumuodoilla, et jotkut laittaa kenkään pohjaan nastat, ja autojen renkaista laitetaan nastat, ja samalla sitten pyöriinki pitäis laittaa. Se tavallaan palvelunäkökulma siihen, et miten sitä saisi helpotettua, on tosi tärkeä, että ihmisillä ois kyllin helppoa tavallaan siirtyä pyöräilijänä kesäpyöräilijästä talvipyöräilijäksi.

Jalmari Salaterä: Ennen kun mennään tonne hankemaaailmaan, mä ehkä haluaisin vielä tämmösen ulkomaisen referenssin tähän tuoda. Eli mä muistan, kun mä aikoinaan vierailin Brysselissä joulutorilla, joka oli niin piukassa ihmisissä, et liikkuminen oli vaikeeta, niin muistelen, että sää oli siellä nollan tuntumassa, eli piti ihan oikeesti sitä pukeutuakin sinne. Toisaalta kun miettii, Helsingissäkin keskusta oli piukassa väkeä joulukadun avajaisissa, kun viime talvena kävin siellä. Onks tämmöinen talvioleskelu tottumiskysymys suomalaiskansalle, joka tuntuu olevan tottunut ajamaan pelkkä villapaita päällä kauppakeskuksen lämpimään parkkiin? Vai pitääkö keskustan tarjota jonkinlainen syy tulla myös silloin talvella sinne paikalle?

Eetu Sonck: Joo, kyl se varmaan on osittain tottumiskysymys, mutta ehkä vielä enemmän tärkeempänä on toinen syy tarjoaminen, et jos ajatellaan vaikka näitä tapahtumia kun Brysselin joulutori, jossa itekki vuosi sitten vierailin – oikein viehättävä, vahva suositus –, tai sitten Helsingin joulukadun avajaisia, niin niilhän on nimenomaan syitä mennä sinne paikan päälle. Että siinä missä kesälläkin, niin ihmiset liikkuu enemmän just tälle oleskelumielessä, niin kyllä heillä sillonkin on syy siellä oleskella. He vois olla missä tahansa. He vois olla kotona tai jossain ihan muualla, mutta he päättää olla just siellä, missä he on. Niin se syy olla siellä on sillonki syy tulla talvella sitten taas vaikkapa kaupungin keskustaan viettämään aikaa ja oleskelemaan. Niin täytyy olla houkutteleva. Tällä hetkellä se ei sitä riittävästi oo, jotta ne ihmiset sinne saatais, niin tapahtumien kautta on ihan hyvä lähteä sitä sellasta houkuttelevuutta rakentamaan.

Sitten tavallaan pitkän tähtäimen tavoitteena olis se, että kaupunki vois olla talvellaki vastaavanlainen paikka ku kesällä siinä mielessä, että sinne kyllä on syy lähteä, ja tietää, että siellä tapahtuu ja siel on ihmisiä, siel on elämää, siel on kokemuksia, ilman et tarvii mihinkään tiettyyn tapahtumaan välttämättä tähdätä. Että samal taval kun kesällä, nii ei välttämät tarvi festareille olla menossa, nii tuut vaan näkemään ja kokemaan sitä kaupungin elämää sinne. Tavallaan sen ajattelun saattamista semmoseks ympärivuotiseksi, nii se on se, mitä tavotellaan.

Jalmari Salaterä: Edetään seuraavaks tonne hankemaailman pariin, eli SCALE-UP-hankkeeseen. Ja tässä hankkeessa on pyritty lisäämään talvikauden aktiivisuutta, kiinnostavuutta, viihtyisyyttä ja turvallisuutta, jos tuolta kaupungin sivuilta oikein lunttasin. Mennään pian näihin toimenpiteisiin, mutta muistan joskus kuulleen ainakin Tukholman talvikaduista, ja näistä kesäkaduistahan tässä podissa on jo keskusteltu. Onks Pohjolassa ollu muitakin näitä talvikokeiluita, et onks haettu referenssei jostain muualta tänne Turkuun, vai miten tää on syntynyt?

Eetu Sonck: Joo, kyl siin vähä inspiraatioo on saatettu ottaa muualtakin, et tiedetään, että esimerkiksi Ruotsissa on tällasii talvikatuja lanseerattu. Mut kyl täs kuitenkin on lähtökohtana ollu ihan tämmönen oma, omaehtonen kokeilunsa, mikä sopii tänne meidän tilanteeseen. Ehkä vähän inspiraatioo, mut ei nyt kuitenkaan ihan semmosta mallia suoraan otettu.

Jalmari Salaterä: Yks, vai oliko peräti ensimmäinen, talvikokeilu oli tää Piispankadun kokeilu, eli tosta tuomiokirkon takaa kun lähtee sinne yliopiston suuntaan fillaroimaan, nii Piispankadun ja Tehtaankadun risteyksessä kokeiltiin lisätä tätä talviaikaista oleskelua. Sä et sillon tainnu olla tässä hankkeessa vielä mukana, kun tähän talviaukiokokeiluun lähdettiin, mutta mihin tämmösellä talviaukiokokeilulla sitte oikeen pyrittiin?

Eetu Sonck: No kyl siin pyrittiin just siihen, että saatais semmosta nähtävää ja koettavaa sinne ympäristöön myös talvellakin ja kannustaa ihmisii liikkeelle ja käyttämään sitä ympäristöään, kaupunkiympäristöään sillee omiin tarpeisiinsa sopivalla tavalla talvellakin. Se oli se pointti siinä. Sitten samal taval vähän ku se kesäkatukin tossa Kristiinankadulla tällasella kokeilulla haluttiin vähän testata, et mites se kaupunkiympäristö sit alkaa toimia, kun se järjestetään hiukan eri tavalla, ja kerätä siitä sitte dataa. Sikäli jos todettais, et siin ois jotain tosi hyvää, niin voitais edetä kohti sitte pysyvämpää toteutustakin. Mutta pointtina matalan kynnyksen harjoite kaupunkitilassa, josta voidaan oppia sitte eteenpäin.

Jalmari Salaterä: Sillon ku kävin tätä aluetta katsomassa, nii ainaki omaan silmään tää risteysalue oli aika luontainen paikka aukiolle, koska tilaa oli paljon, ja autokaistoja oli siinä hämmäntävänkin paljon, vaikka autoliikennettä ei juurikaan ole. Osaaks siihen vastata, miks juuri tämmönen paikka sit päätettiin valita?

Eetu Sonck: Mä voin antaa valistuneen veikkauksen, ja se on ihan se, että siitä ku on muutaman kerran kulkenu, niinku itekki selvästi oot, niin se tosiaan suorastaan huutaa sellast oleskeluaukiota se paikka, että se näyttää ja tuntuu siltä, et siin on semmoset viehättävät talot siinä ympärillä ja se kahvilakin siinä, niin se on suorastaan semmonen piazzamainen kaupunkiympäristö, nii se tulee aika helposti varmaan mieleen, tähänhän sitä vois kokeilla. Se on myös aika lähellä kaupungin keskustaa. Ja se varmaan vaikutti vaan hyvältä idealta, ja ei siin tarvinnu sit sen enempää jäädä pätkäilemään, että joo, kokeillaan tähän näin.

Jalmari Salaterä: Mitä kaikkee tässä Turun piazzan kokeilussa sit oikeen tehtiin?

Eetu Sonck: No sinne tuotiin ensinnäkin tällasia talvenkestäviä katukalusteita: nää on se kaikkein näkyvin muutos siinä heti. Saatais luotuu semmonen niinku mesta paikka niin sanotusti talveksikin, eli jotain, missä voi sitä aikaansa viettää. Siin oli vähän tämmöstä yhteisötaidettakin laitettu siihen: päiväkodin lapset teki siihen sähkökaappiin vähän juttuja. Sit siin oli se valotaideteos siinä puussa siinä yläpuolella. Että tavallaan semmonen paikka, joka kiinnittää kaupunkilaisen huomion, että niin, totta, et tällanenki tää tavallaan vois olla, et tält tää tila vois näyttää ja tält tää tila vois tuntuu tälleen talvellakin. Herättää tavallaan sellasii ajatuksii siihen omaan ympäristöönsä, et miten sitä vois parantaa ja miten sitä vois käyttää. Ihmiset tosi helposti vaan tottuu siihen, miten asiat on, ja ei enää nääkkään mitään vaihtoehtoi. Niin sellast toisaalta ajattelun ja asioiden uudelleen näkemisen aktiivisuutta, mut myös ihan niinku aktuaalist, niinku fyysist aktiivisuutta siin pyrittiin saamaan aikaseks.

Jalmari Salaterä: Vaik sä et tässä kokeilussa niin paljon ollut tosiaan mukana, niin osaaksä sanoo, millasta palautetta sit kaupunki sai tästä?

Eetu Sonck: Joo. Kyl mä muistelen jotain palautteita nähneeni. Siin oli tavallaan sellanen päävire muistaakseni, että tosi kaunis ajatus, että tällasta lähetään tekemään. Ja sitten ehkä yllättävän paljon oli tullu niiltä ihan lähitalojen asukkailta, ainaki siinä aluksi, sellasta kommenttia, että tyyllillisesti tää toteutus ei sovi tähän paikkaan. Että sinänsä ei oltu sitä ideaa vastaan, että voitais luoda tällast aukiomaista tilaa siihen heidän naapurustoon, mut he oli sitä mieltä, et tää vanhojen puutalojen tämmönen arvoalue, nii se vaatis vähän niinku hienovarasemman ja tavallaan tyylikkäämmän, ehkä vähän enemmän panostusta siihen toteutukseen, minkälainen se visuaalisesti on. Nii se oli ihan kiinnostava palaute, että jos tehään, nii tehään sitten kunnolla kans.

Jalmari Salaterä: No oliko tää kokeilu onnistunu, vai saatiinko tästä sitte oppia niihin seuraaviin kokeiluihin?

Eetu Sonck: Joo, kyl siit saatiin oppia, että siitä sitten vuotta myöhemmin kokeiltiin vähän eri ympäristössä tuolla Runosmäessä tämmöstä talvikatutoteutusta. Siinä aika pitkälti otettiin niitä oppeja, mitä tässä talviaukiossa oli ollu, ja sit toisaalta myös

toteutettiin joitain niitä samoja elementtejä, katottiin, miten se ympäristön muutos sitte hiukan vaikuttaa niihin tuloksiin.

Jalmari Salaterä: No nyt kun mainitsit tämän Runosmäen, niin siirrytään tonne lähiön puoleen. Runosmäkihän oli viime talvena tässä talvikatukokeilussa mukana, kun he saivat uuden... tai oman talvikadun. Tuolloin Piiparinpolulla kokeiltiin talvikatua. Jos kuulija ei hahmota paikkaa, niin kyseessä on koko lähiötä halkova jalankulun ja pyöräilyn väylä, ja varrelta löytyy sitten Nunnavuoren palloiluhallia ja uusi monitoimitalo Riimi, jossa on muun muassa tää kirjasto. Tässä kokeilussa sä olit sitte jo enemmän mukana, niin sä voisit ehkä avata sitä, että miksi talvikatukokeilu tehtiin?

Eetu Sonck: Talvikatukokeilu tehtiin vähän samasta syystä ku se talviaukiokin, eli haluttiin testata, miten tällasii kaupunkitilaan tehtäviä muutoksia voisi käyttää tän talvikauden aktivoimisessa ja sen eletyn ympäristön paremmaksi kokemisessa, että ihmiset viihtyis omassa elinympäristössään paremmin käytännössä. Tällanen pointti. Ja haluttiin tehdä tällanen matalan kynnyksen kokeilu siihen ilman mitään ihan mahottomii panostuksia ja koettaa saada mahdollisimman paljon palautetta siitä sitten, nii sellanen pointti siinä oli. Sen takii, miks lähettiin sit tonne lähiöön, nii oli ihan se, että saatiin erilainen ympäristö siihen sampleksi. Niin se Piiparinpolku oli oikeen mainio semmonen akseli siinä, koko lähiön poikki. Ja sitten vielä siinä oli just se kirjasto ja nuokkari ja kaupat siinä keskellä, nii siihen muodostu aika luontevasti semmonen sydän siihen keskelle vielä.

Jalmari Salaterä: Mitä tässä talvikatukokeilus sitte tarkalleen tehtiin, et pystyttiinkö siinä hakemaan synergiaa vaikka tonne talviaukioon tai kesäkatuun, eli hyödyntämään oppeja sieltä talviaukiosta ja vaikka kesäkadun kalusteita?

Eetu Sonck: Joo, eli sieltä otettiin noita kalusteita, niitä samoja, mitkä oli käytössä kesäkadulla ja sitten talviaukiossa, nii haluttiin nähdä, miten ne sitten toimis erilaisessa ympäristössä. Lisäksi sitten myös ajatusta siitä, että millä sitä aluetta tehdään viihtyisämmän tuntuseks, nii esimerkiksi valaistusratkasuja, nii tavallaan otettiin inspiraatiota siitä talviaukiototeutuksesta, mikä oli siellä vuotta aikasemmin ollu.

Jalmari Salaterä: Jos lukuja tässä taas pohditaan, niin lisääntykö oleskelu tällä talvikadulla?

Eetu Sonck: Joo, me ollaan pystytty noista palautteista sellanen aika hyvä tulos löytämään, että vastaajat koki kyllä sen vaikuttaneen positiivisesti heidän talviaikaseen liikkumiseen. Että se talvikatukokeilu, että selkeä enemmistö piti sitä joko selkeesti tai jonku verran parantaneena elementtinä oman talviliikkumisen suhteen. Ja sitten taas toisaalta vielä selvemmin nähtiin positiivisena se, että tällasia kokeiluja harrastetaan siellä heidän asuinalueellaan, eli siellä otettiin tosi lämpimästi

kyllä vastaan se, että tällasii kaupunkitilallisia kokeiluja myös siellä lähiössä toteutetaan.

Jalmari Salaterä: Jos käännetään katse tulevaisuuteen, niin oliko talvikatukokeilut ja talviaukiokokeilut sitten tässä, vai onko lisää tulossa? Onks sul jotain, minne sä erityisesti haluaisit tämmösen kokeilun pystyttää?

Eetu Sonck: Toi onki kiinnostava kysymys. Tää meiän hanke tulee tässä keväällä loppuun, niin tämän hankkeen puitteissa ei ainakaan enää olla näitä katuja tekemässä, koska budjetit on käytetty. Mut kyl mä uskon, et kaupungil on jatkossakin tarvetta tehdä kokeiluja ja kokeilla kaupunkitiloissa sitä, että millä tavalla ne vois toimia, ja, niinku mä aikasemmin sanoin, tavallaan herättää sitä myös kaupunkilaisten mielikuvitusta siitä, että milt se oma kaupunki vois näyttää. Mä en usko, et se tarve on mihinkään katoamassa lähiaikoina. Sitten mikä se sun toinen kysymys oli?

Jalmari Salaterä: Se liittyy siihen, että mihin sä itse haluaisit tämmösen aukion laittaa.

Eetu Sonck: Joo, no mun ihanteena olis varmaan semmonen talvikatu-talviaukio-yhdistelmäkokeilu, sellanen, missä pystyttäis kunnossapidon kanssa yhdessä sopimaan silleen, et jätettäis vaikka puolet kulkuväylästä auraamatta tai suolaamatta tai hiekkottamatta, tai mitä ikinä siihen kyseiselle pätkälle onkaan sovittu tehtäväks. Jätettäis se sellaseks lumiseksi väyläks, jota vois sitten käyttää hiihtämiseen ja pulkalla kulkemiseen ja kaikkeen tällaseen lumella tehtävään liikkumiseen, mikä ei sitte muullon vuodessa oookkaan mahdollista, nii se antais semmost ihan uutta elementtiä tohon talvesta liikkuen nauttimiseen. Se ois mun mielest aika siistii. Vaikka kouluun tai kaupassa käymiseen, nii ei muuta ku sukset jalkaan ja menoks!

Jalmari Salaterä: Lisää latuja Turkuun.

Eetu Sonck: Näin on.

Jalmari Salaterä: Tässä loppupuolella voitais vielä keskustella nopeesti näistä pyöräilyagenteista, jotka mainitsin tuolla alussa, ja nehän liittyvät tähän SCALE-UP-hankkeeseen. Pyöräilyagentteja on käytössä muissakin suomalaiskaupungeissa, mutta voisit ehkä kuuntelijoille vielä avata sen, että mikä pyöräilyagentti on, ja mitä se tekee, koska tää ei oo vielä ihan suuren yleisön tiedossa välttämättä.

Eetu Sonck: Joo. Pyöräilyagentit on kans tällanen konsepti, mitä on muuallaki maailmassa ja Suomessakin kokeiltu. Eli kaupungit sopii, että tämmönen sakki pyöräilyn agentteja ryhtyy yhteistyöhön kaupungin kanssa. Täällä meillä Turussa se on tarkottanut Turun polkupyöräilijöistä koostuvaa 33 hengen sakkia, jotka raportoivat tuolla kentällä pyöräilyn olosuhteista ja sen ongelmista ja sitten toisaalta myös parannusmahdollisuuksista, miten he sen kokee. He tekevät sen käyttäen

tällasta mobiiliäppiä, mikä me hankittiin tätä varten, kokeilun ajaks käyttöön – tää siis kestää vuoden loppuun asti. He pystyy siellä antamaan sijainnin ja sanallisen raportin ja liittämään siihen kuvan, ja sitten vielä semmonen kategoria siihen, niin me nähdään, että mihin kategoriaan tulee missäkin vuodenaikoina ja missäkin paikoissa dataa, eli siis raportteja toisin sanoen. Tää yhteistyö on kyl ollu tosi positiivista. Ei pelkästään sen kautta, mitä me ollaan saatu nytten uutta sellasta kokemuserästä, suorastaan kokemusasiantuntijoiden tietoa pyöräilyolosuhteista meille sisään, mutta lisäksi tää on poikinu myös muuta yhteistyötä polkupyöräilijöitten kanssa, että me pystytään myös tekemään muissa asioissa yhteistyötä. Esimerkiksi jossain hankehauissa, tai sitten ollaan tommosessa konferenssissäkin käyty yhdessä puhumassa. Tavallaan koettaa hiukan avata sitä seinää kuntalaisen ja kaupungin väliltä muutenkin.

Jalmari Salaterä: Onko agenttitoiminta sitte johtanu johonki konkreettisiin toimiin esimerkiks, et on saatu parempaa valaistusta, tai että auraajia on sit ohjeistettu?

Eetu Sonck: Meil on edelleen siis se... Semmoset akuutit palautteet menee ihan kaupungin palautepalvelun kautta, et jos huomaat, että on liikennemerkkit vinossa, niin sitä kautta ne palautteet menee, että täs kerätään enemmänki tämmöstä kokonaiskuvaa ja pidemmän tähtäimen dataa. Siitä me pystytään näkee, mitkä on tollasia pyöräilijälle keskeisimpiä asioita missäkin vuoden vaiheessa. Et tää tieto menee ehkä vähän sillee pidemmässä syklissä kun pienissä parannuksissa. Mut toisaalta olen kyl jo ehtiny kuulla, että näitä koostettuja raportteja ku on tonne liikennesuunnittelun ja kunnossapidon suuntaan toimitettu, niin sieltä on niistä jo otettu tavallaan nostoja omalle agendalle myös, vaikka tarkoitus ei oolukaan heille tätä kautta uutta tavallaan työlistaa rakentaa. Kyl tää kaikki tällanen käyttäjätieto, mitä saadaan tänne kaupunkiin, edistää sitä, että niitä asioita, mitä niissä raporteissa on nostettu, tulee myös ennen pitkää hoidetuks.

Jalmari Salaterä: Kun mietin omaa talvista fillarointia Turussa, niin se oli pitkälti Kupittaa yliopistolle ja keskustaan. Moni näistä pyöräilyagenteista varmaan fillaroi kans sitte keskustassa, et onks täs sit joku alue, jos miettii Turkua, et vaikkapa joku Moisio, joka jäis sitte pimentoon?

Eetu Sonck: Joo, kyllähän se tietysti riippuu siitä, missä meidän agentit liikkuu, että mistä niitä raportteja sitten myös tulee. Me ei olla sillee rajattu, että me haluttais pelkästään joltain tietyltä väylältä mielipiteitä, et pidetty se ovi auki siihen, että kyllä se pyöräilijä tietää itse, että mitkä ne raportin arvoiset kohteet siellä ympäristössä sitten on. Täs on sellanen hyvä puoli tässä äpissä, mitä me tähän yhteistyöhön käytetään, että jos me nyt huomataan vaikka, että meil ois jotenki suuri tarve sieltä Moikoisista vai mistä ikinä... [nauraa] Mikä se paikka –

Jalmari Salaterä: Moisioista!

Eetu Sonck: [nauraa]. Ai että! Moisiost saada dataa, niin me pystytään lähettään sinne äpin kautta notifikaatioita, tämmösiä haasteita, että no nii, et seuraavan kuukauden aikana me haluttais erityisesti, et keskitytte Moision pyöräinfrastruktuuriin tai vaikkapa liikenneturvallisuuden aspekteihin, tai että miten ajattelette, että vaikkapa lapset kokevat tämän pyöräily-ympäristön. Niinku ihan erilaisia aspekteja siitä, mikä kiinnostaa. Ja sit sitä voi tollee alueellisestikki kohdistaa. Mut aika hyvin niit on tullu kyl ympäri kaupunkii, et meil on semmonen karttanäkymä siitä, missä niitä raportteja on, nii kyllä siellä ihan ympäri seutua on ja vähän muidenkin kuntien puolella, ja kyllä muistaakseni Moisiossa myös.

Jalmari Salaterä: Olemme käyneet aika hyvin talven toteutuneet kokeilut tässä läpi jakson aikana. Mä mietin, et onks tässä nyt jotain muita toimenpiteitä hankkeen osalta vielä tulossa, jos mietitään tätä talviaikaista liikkumista. Mä nyt ehkä haluaisin täs jotain aasinsiltaa just sinne yksityiselle puolelle rakentaa, et miten yksityiset yritykset ja tää yksityissektori saadaan tähän mukaan.

Eetu Sonck: Joo, me itse asias aiotaan nyt tässä ihan pian tehdä keskustan yrittäjien kanssa sellanen yhteinen ponnistus, että luodaan tämmönen idea- ja materiaalipankki siihen, että millä tavalla talvikautta saatais yhteistyössä parannettua. Ja yhteistyöllä en täs tarkota välttämättä kaupungin kanssa, vaan yrittäjät keskenään. Että on monenlaisia tapoja tehdä talvella elämästä ja olemisesta kiinnostavampaa, ja yritykset on siinä ihan keskeisessä osassa, että he voivat siihen osallistua, tehden siitä itselleen myös samalla kannattavaa, että saadaan ihmisiä enemmän liikkeelle, että ne voi lähteä ihan semmosista yhteisöllisistä pikkuasioista kun vaikkapa lyhtypajoista tai heijastinsuunnistuksista tai joulukalenteribongauksista keskustassa tai yrityksissä tai talojen ikkunoissa ja kaikenlaisista pienistä semmosista helposti aloitettavista kokeiluista. Niin voi lähtee rakentamaan jotain sellaista, mikä muodostaa sitten pidemmän päälle parempaa mielikuvaa siitä elämästä talvella, että mitä kaikkee voikaan nähdä. Toivotaan, että kaupungin yritykset ottaa näistä asioista sitte opiksi, ja saadaan monipuolista tapahtumaa ja koettavaa Turkuun talvellakin.

Jalmari Salaterä: Tämän päivän jakso on kasassa, mutta tässä Liikennepodin toisella kaudella olen päättänyt kysyä vierailta seuraavan kysymyksen, eli miten kehittäisit Turun kestäväää liikennettä, jos olisit päivän ajan Turun autoritaarinen johtaja?

Eetu Sonck: Kyl mä luulen, et sitä pitäis lähtee kehittää siitä, että siitä tulis parempi palvelu edelleen, että mä olen sitä mieltä, että meiän seudullinen joukkoliikenne on niinkun tosi hyvä aihio, mut sitä ku saadaan vielä parempilaatusilla välineillä, kuten esimerkiksi ratikalla, parannettua ja sitten palvelutasoa niitten tulevien... Vinkki, vinkki, muuten tulossa ensi kesänä runkolinjastot, niin niiden palvelutasoo sen verran korkeeks, että niille pysäkeille voi sitte ihan mennä aikatauluja katsomatta. Sillä tavalla alkaa kasvaa se luottamus ja semmonen uskottavuus siihen joukkoliikennejärjestelmään, mikä edellytetään, jotta siit tulee oikeesti kilpailukykyinen vaihtoehto. Samalla sitten mä myös tekisin jonku taikatempun, että

toi lähijunaliikenne saatais muihin kuntiin käyntiin, nii samalla me saadaan sillon tosta meiän päärautatieasemasta ja Kupittaaan aseman seudusta myös sellanen liikenteen solmukohta, joka mahdollistaa matkaketjut hienosti, että sä voit tulla sieltä ja siirtyä paikallisliikenteen pariin ja jatkaa matkaa. Kyl mä nään, tos on tosi potentiaalinen runko meil, et se vaatii vaan enää ne tavallaan tietyt puuttuvat palaset ja tarpeeks hyvin toteutettuna, nii sit meil olis sellanen hyvin monipuolisesti liikuttava Turku tässä käsissä.

Jalmari Salaterä: Lisää raideliikennettä siis Turkuun. Jakso oli tässä – minä kiitän, Eetu, sinua vierailusta.

Eetu Sonck: Hieno homma, eipä mitään, ja kiitos sulle!

Jalmari Salaterä: Kiitos kuuntelijoille, ja ensi jaksoon!

[liikenteen ääniä, musiikkia]